

**ע"פ 702/14 - המערער בע"פ 702/14, והמשיב בע"פ
833/14; ולדימיר טרסוב רויטמן נגד המשיבה בע"פ
702/14, והמערערת בע"פ 833/14; מדינת ישראל**

בית המשפט העליון

ע"פ 702/14

ע"פ 833/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ש' שהם

המערער בע"פ 702/14
והמשיב בע"פ 833/14: ולדימיר טרסוב רויטמן

נ ג ד

המשיבה בע"פ 702/14
והמערערת בע"פ 833/14: מדינת ישראל

ערעורים על גזר דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע
בת"פ 11-09-48368 שניתן ביום 19.12.2013 על ידי
כבוד השופטת טלי חיימוביץ

תאריך הישיבה: י"ט באייר התשע"ד (19.5.2014)

בשם המערער בע"פ 702/14
והמשיב בע"פ 833/14: עו"ד סוזי שלו
בשם המשיבה בע"פ 702/14
והמערערת בע"פ 833/14: עו"ד עידית פרג'ון
בשם שירות המבחן: גב' ברכה וייס

פסק-דין

*

שני ערעורים מאוחדים הנסבים על העונש שהושת על המערער בע"פ 702/14 (להלן: המערער) על ידי בית המשפט המחוזי בבאר שבע בת"פ 48368-09-11 מיום 19.12.2013.

1. בתאריך 16.9.2011 חגגו המערער ובני משפחתו אירוע משפחתי במסעדה בבאר שבע. אמו של המערער התלוננה על השירות, ודרשה בצעקות ובקללות כי מנהל המסעדה יגיע למקום, ואף בעטה בדלת הסגורה של משרד המנהל. בתגובה תקף אותה מנהל המסעדה והיכה אותה בפניה. מספר אנשים שנכחו במסעדה, וביניהם המתלונן, נגשו לאמו של המערער כדי להרגיעה. המערער אחז בידו בקבוק, רץ לעבר המתלונן וחבט בו בעוצמה עם הבקבוק בפניו, ולאחר מכן המשיך להתפרע במסעדה, ובמקום התפתחה קטטה. כתוצאה מכך, נגרם למתלונן שבר בארובת עין ימין והוא אושפז ונותח בעינו.

בגין מעשה זה הורשע המערער - בעקבות הודאתו ולאחר שכבר נשמעו ראיות בתיק - בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 + 335 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בית משפט קמא, לאחר שעמד על הנסיבות והשיקולים השונים הצריכים לעניין, הטיל על המערער מאסר בפועל של 9 חודשים, 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ופיצוי למתלונן בסך 6,000 ₪.

2. על כך נסבים שני הערעורים שבפנינו. המערער הלין על חומרת עונשו, והמדינה הלינה בערעורה על קולת העונש.

לטענת המערער, היה על בית המשפט לקחת בחשבון את גילו הצעיר - כבן 20 במועד האירוע; כי המדובר במעצר ראשון בחייו; כי התסקיר שהוגש בעניינו היה חיובי ושירות המבחן המליץ על מאסר שירוצה בעבודות שרות ועל המשך ההליך הטיפולי-שיקומי; כי מאז ביצוע העבירה הוא נמצא בקשר זוגי יציב ועובד באופן סדיר. עוד הדגיש המערער את הנסיבות המיוחדות של האירוע, לאחר שחזה באמו מותקפת על ידי בעל המסעדה וסבר כי הוא נחלץ לעזרתה.

מנגד, טענה המדינה כי המערער פעל באופן ברוטלי ותקף את המתלונן, למרות שהלה אך ביקש להרגיע את אמו של המערער. לטענת המדינה, העונש שהושת על המערער אינו הולם את חומרת מעשיו ואת הנזק שנגרם למתלונן. עוד נטען, כי למערער אין עבר נקי, ובהיותו קטין כבן 13 נדון ללא הרשעה על ניסיון להונאה בכרטיס חיוב והחזקת סכין, וכשנה לפני האירוע הורשע בהחזקת סמים לצריכה עצמית.

3. דין שני הערעורים להדחות.

אכן, העונש שהושת על המערער הוא קל בנסיבות העניין. לפנינו דוגמה לפרץ אלימות אימפולסיבית, כשהמערער מכלה חמתו דווקא במתלונן, שכל חטאו היה שניגש לברר אם הוא יכול להושיט עזרה לאמו של המערער. כפי שנאמר לא אחת בפסיקה "עבירות של אלימות חסרת פשר המתפרצת ברגע הן איום מתמיד על שלווה חיהם של

האזרחים, כמו גם על ביטחונם האישי" (ע"פ 7639/13 אמארה נ' מדינת ישראל (2.4.2014)). לכך יש להוסיף כי גם הודאתו-חרטתו של המערער לא הייתה בתחילת הדרך, ורק לאחר שהמתלונן ואשתו העידו, חזר בו מכפירתו והודה בכתב אישום מתוקן.

עם זאת, כלל נקוט בידינו, כי ערכאת הערעור אינה מתערבת בגזר הדין שקבעה הערכאה הדיונית, למעט במקרים חריגים, מקום בו העונש שנגזר על ידי הערכאה הדיונית חורג באופן קיצוני מרמת הענישה הנוהג בנסיבות דומות. במקרה דנן, וגם נוכח ההתקדמות הממשית בהתנהגותו ובהתנהלותו של המערער, כפי שעולה מהתסקיר החיובי שהוגש בעניינו, איני סבור כי יש מקום להתערב בעונש שהושת על ידי בית משפט קמא, על אף שהוא נוטה לקולא. ממילא, ומאחר שבית משפט קמא כבר לקח בחשבון את הנסיבות לקולא בעניינו של המערער, אין מקום לקבל את ערעורו ולהפחית בעונשו.

אשר על כן, אנו דוחים את שני הערעורים.

המערער יתייצב לריצוי עונשו ביס"ר דקל ביום 15.6.2014.

ניתן היום, כ"א באייר התשע"ד (21.5.2014).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט